

REPUBLIKA E KOSOVËS / REPUBLIKA KOSOVA

UPP-APP.br.1/2021

Vrhovni sud Kosova, u veću sastavljenom od sudija Nebojša Boričić, kao predsednika veća, Beshir Islami i Muhamet Rexha, kao članova veća, uz sudelovanje stručnog saradnika Bujara Balaj, kao zapisničara, u upravnom sporu tužioca A. R., protiv tuženika Nezavisnog nadzornog odbora civilne službe Kosova i zainteresovane strane Opština Đakovica, radi poništenje odluke tuženika A/02/250/2017 od 18.07.2017 godine, odlučujući o zahtevu tužioca za ponavljanje postupka izjavljenom protiv rešenja Vrhovnog suda Kosova UZVP.ARJ.15/2020 od 20.01.2020 godine, postupajući po primedbama Ustavnog suda Kosova, iznetim u presudi tog suda br.KI82/21 od 09.09.2021 godine, na sednici veća održanog dana 22.12.2021 godine, doneo je sledeću:

P R E S U D U

Dozvoljava se kao osnovan predlog za ponavljanje postupka tužioca A. R. podnet protiv rešenja Vrhovnog suda Kosova UZVP.ARJ.15/2020 od 20.01.2020 godine, pa se ukida navedeno rešenje.

Usvaja se zahtev za vanredno preispitivanje pravosnažne presude tužioca, pa se ukida rešenje Apelacionog suda Kosova AA.505/2018 od 05.11.2019 godine i to pod tačkom I izreke rešenja, kao i presuda Osnovnog suda u Prištini A.br.975/2017 od 09.08.2018 godine i to pod tačkom III izreke presude i predmet se vraća prvostepenom sudu na ponovno razmatranje i odlučivanje.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem Vrhovnog suda Kosova UZVP.ARJ.15/2020 od 20.01.2020 godine, odbačen je kao nedozvoljen zahtev tužioca A. R. za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnet protiv rešenja Apelacionog suda u Prištini UŽ.AA.br.505/2018 od 05.11.2019 godine, kojim je u stavu I istog, odbijena je kao neosnovana žalba tužioca A. R. i potvrđena je presuda Osnovnog suda u Prištini-Odeljenja za upravne sporove U.A.br.975/2017 od 09.08.2018 godine, u stavu III iste, kojom je odbijen kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio poništaj odluke tuženika Nezavisnog nadzornog odbora civilne službe

Kosova A/02/436/2017 od 15.05.2017 godine. U stavu II osporenog rešenja usvojena je kao osnovana žalba tuženika Nezavisnog nadzornog odbora civilne službe Kosova i žalba zainteresovane strane Opštine Đakovica, dok je presuda Osnovnog suda u Prištini-Odeljenja za upravne sporove U.A.br.975/2017 od 09.08.2018 godine, u stavu II iste ukinuta i vraćena prvostepenom sudu na ponovno razmatranje i odlučivanje. U stavu III osporenog rešenja odlučeno je da u ostalom delu ožalbena presuda prvostepenog suda ostaje neizmenjena.

Tužioc je ovom sudu podneo zahtev za ponavljanje postupka kojim osporava zakonitost rešenja Vrhovnog suda Kosova UZVP.ARJ.15/2020 od 20.01.2020 godine. Navodi da je osporenim rešenjem Vrhovnog suda Kosova odlučujući po zahtevu za vanredno preispitivanje sudske odluke, kojim je tužioc pobijao drugostepenu odluku u delu u kome potvrđena prvostepena odluka, kojim je odbijena žalba tužioca da se poništi rešenje Nezavisnog nadzornog odbora civilne službe Kosova A/02/436/2017 od 15.05.2017 godine, odlučeno u delu kojim je ukinuta prvostepena odluka od strane drugostepenog suda a nije odlučivano u delu gde je odbijena žalba tužioca.

U odgovoru na zahtev tužioca za ponavljanje postupka, zainteresovana strana-Opština Đakovica je predložila da se navedeni zahtev tužioca odbaci kao nedozvoljen ili odbije kao neosnovan.

Vrhovni sud Kosova je shodno članu 61 Zakona o upravnim sporovima, održao sednicu, pa je nakon ocene osporenog rešenja, navoda iz zahteva tužioca za ponavljanje postupka i nakon razmatranja ostalih spisa predmeta našao:

Zahtev tužioca za ponavljanje postupka je osnovan.

Iz spisa predmeta prizilazi da je tužioc A. R. bio zaposlen u opštini Đakovica na mestu pravobranioca, počev od 2008 godine. Dok je radio, opština Đakovica je dobila je obaveštenje od tužilaštva o pokretanju istražnih radnji protiv njega zbog izvršenja krivičnih dela tokom vršenja funkcije, zbog krivičnog dela falsifikovanje službene dokumentacije iz člana 434 stav 1 Krivičnog zakonika Republike Kosovo (KZRK), krivičnog dela zloupotreba službenog položaja ili ovlašćenja iz člana 422 stav 1 KZRK i krivičnog dela sukob interesa iz člana 424 stav 1 i stav 4 KZRK. Shodno navedenom, gradonačelnik opštine je odlukom 01 br.118-2664/2014 od 25.03.2014 godine, odlučio da suspenduje tužioca A. R. sa isplatom 50% njegove plate, dok sud ne donese odluku i da će poslodavac nakon završetka sudskog postupka postupiti u skladu sa zakonom o civilnoj službi Kosova. Protiv odluke opštine Đakovica, tužioc A. R. je uložio žalbu Nezavisnom nadzornom odboru za civilnu službu Kosova (NNOCSK). NNOCSK je odlukom br.A.02/354/2014 od 22.10.2014 godine odbio, kao neosnovanu, žalbu tužioca A. R., ostavljajući na snazi gore navedenu odluku opštine Đakovica o suspenziji.

Dana 18.11.2014 godine, tužioc A. R., je podneo tužbu Osnovnom sudu u Prištini, od kojeg je tražio da poništi odluku NNOCSK br. A.02/354/2014 od 22.10.2014 godine, kojom mu je odbijena žalba na odluku gradonačelnika opštine Đakovica br.118-2624/2014 od 25.03.2014 godine. NNOCSK je dana 15.07.2016 godine, u svojstvu tuženika, podneo odgovor na tužbu, osporavajući navedenu tužbu, navodeći da ista nije proizašla iz izvedenih činjenica i dokaza i da nijednim dokazom tužioc nije mogao da argumentuje svoje navode, predlažući da sud odbije tužbu tužioca kao neosnovanu.

Osnovni sud u Prištini je presudom A.br.2306/14 od 13.09.2016 godine, odlučio da usvoji kao osnovan tužbeni zahteva tužioca A. R. i ukine odluku tuženika NNOCSK br.A/02/354/2014 od 22.10.2014 godine i predmet vrati tuženiku na ponovno razmatranje i odlučivanje. Tuženik-NNOCSK je na navedenu presudu Osnovnog suda uložio žalbu Apelacionom sudu, zbog bitnih povreda postupka, pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja, i pogrešne primene materijalnog prava, sa predlogom da se ukine gore navedena presuda i ostavi na snazi odluka tuženika br.A/02/354/2014. Tužioc je podneo odgovor na žalbu tuženika sa predlogom da se ista odbije kao neosnovana. Apelacioni sud je presudom AA.br.20/2017 od 21.03.2017 godine, odbio, kao neosnovanu, žalbu tuženika, dok je presudu Osnovnog suda potvrdio. U postupku za ponovno razmatranje i odlučivanje, NNOCSK je odlukom A/02/436/2016 od 15.05.2017 godine, odlučio da odbije kao neosnovanu žalbu tužioca A. R. i ostavi na snazi odluku o suspenziji opštine Đakovica 01 br.118-2664 od 25.03.2014 godine.

Opština Đakovica je, na osnovu presude Apelacionog suda PAKR.br. 497/16 od 20.09.2016 godine, pokrenula disciplinski postupak protiv A. R.. Disciplinska komisija opštine Đakovica je odlukom 01/070-01/2927 od 07.03.2017 godine odlučila da prekine radni odnos imenovanom, jer je A. R. oglašen krivim za izvršenje krivičnog dela sukob interesa. Dana 30.03. 2017 godine, A. R. je uložio žalbu na navedenu odluku Disciplinske komisije opštine Đakovica. Komisija za rešavanje sporova i žalbi opštine Đakovica je odlukom 01-070-7914 od 05.05.2017 godine utvrdila da je odluka Disciplinske komisije 01/070-01/2927 od 07.03.2017 godine u skladu sa stavom 4 člana 63 Zakona 0 civilnoj službi Republike Kosovo, kojim je propisano: "Ako se civilni službenik proglasi krivim i osudi se za izvršenje krivičnog dela, nadležni upravni organi se obavezuju da iz elemenata odluke nadležnog Suda, koji čine povredu principa i upravnih propisa, narede razrešenje civilnog službenika". A. R. je, protiv gore navedene odluke Komisije za rešavanje sporova i žalbi opštine Đakovica, uložio žalbu NNOCSK.

Odlukom A/02/250/2017 od 18.07.2017 godine, NNOCSK je odbio navedenu žalbu A. R. i potvrdio odluke Disciplinske komisije i Komisije za žalbe

opštine Đakovica. A. R. je dana 17.08.2017 godine, podneo tužbu Osnovnom sudu u Prištini zahtevajući ukidanje odluka tužnika NNOCSK, odnosno odluke A/02/436/2016 od 15.05.2017 godine i odluke A/02/2S0/2017 od 18.07.2017 godine.

Osnovni sud u Prištini je prvo spojio ova dva predmeta, zato što su tužbeni zahtev i stranke u postupku bile iste. Presudom U.A.br.975/2017 od 09.08.2018 godine, Osnovni sud je delimično usvojio kao osnovan tužbeni zahtev tužioca A. R. pa je poništio odluku tuženika NNOCSK A/02/250/2017 od 18.07.2017 godine, odluku opštine Đakovica-Komisije za rešavanje sporova i žalbi br.01-070-7914 od 05.05.2017 godine i odluku Disciplinske komisije 01-070-01-2927 od 07.03.2017 godine i obavezao opštinu Đakovica da tužioca, A. R. vrati na radno mesto, pravobranilac opštine, sa svim pravima iz radnog odnosa prema aktu o imenovanju 01-118-143-9 od 01.06.2013 godine, od momenta udaljavanja sa posla prema odluci opštine Đakovica od 07.03.2017 godine. Stavom III dispozitiva presude, odbijen je kao neosnovan tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio da se poništi odluka tuženika Nezavisnog nadzornog odbora civilne službe Kosova A/02/436/2017 od 15.05.2017 godine i odluka opštine Đakovica br.118-2624/2014 od 25.03.2014 godine. Zainteresovana strana-opština Đakovica je uložila žalbu na usvajajući deo, odnosno na stavove I i II izreke navedene presude, zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava, uz predlog da Apelacioni sud usvoji, kao osnovanu žalbu i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno razmatranje i odlučivanje. Tužioc A. R. je uložio žalbu Apelacionom sudu protiv stava III navedene presude Osnovnog suda, zbog povrede odredaba postupka, pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava, sa predlogom da se žalba usvoji kao osnovana, da se preinači stav III navedene presude Osnovnog suda, te da se obaveže opština Đakovica da tužiocu nadoknadi neisplaćene lične dohotke u iznosu od 50% računajući zakonsku kamatu, počev od 25.03.2014 godine pa do 05.05.2017 godine, i nadoknadi sve druge pogodnosti iz radnog odnosa. Tuženik-NNOCSK je uložio žalbu na navedenu presudu Osnovnog suda, zbog povrede odredaba upravnog postupka, pogrešnog utvrđivanja činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava, sa predlogom da se ožalbena presuda poništi. Opština Đakovica je podnela odgovor na žalbu tužioca, navodeći da je Osnovni sud prilikom odlučivanja u stavu III presude, dao dovoljne i jasne razloge zasnovane na zakonskim odredbama i da je pravilno primenio materijalno pravo.

Rešenjem Apelacionog suda u Prištini UŽ.AA.br.505/2018 od 05.11.2019 godine, u stavu I istog, odbijena je kao neosnovana žalba tužioca A. R. i potvrđena je presuda Osnovnog suda u Prištini-Odeljenja za upravne sporove U.A.br.975/2017 od 09.08.2018 godine, u stavu III iste, kojom je odbijen kao

neosnovan tužbeni zahtev tužioca kojim je tražio poništaj odluke tuženika Nezavisnog nadzornog odbora civilne službe Kosova A/02/436/2017 od 15.05.2017 godine. U stavu II osporenog rešenja usvojena je kao osnovana žalba tuženika Nezavisnog nadzornog odbora civilne službe Kosova i žalba zainteresovane strane Opštine Đakovica, dok je presuda Osnovnog suda u Prištini-Odeljenja za upravne sporove U.A.br.975/2017 od 09.08.2018 godine, u stavu II iste ukinuta i vraćena prvostepenom sudu na ponovno razmatranje i odlučivanje. U stavu III osporenog rešenja odlučeno je da u ostalom delu ožalbena presuda prvostepenog suda ostaje neizmenjena.

Na navedeno rešenje Apelacionog suda, tužioc A. R. je podneo Vrhovnom sudu Kosova zahtev za vanredno preispitivanje sudske zbog povrede odredaba postupka i pogrešne primene materijalnog prava, sa predlogom da se zahtev usvoji i da se osporeno rešenje preinači. Zainteresovana strana-opština Đakovica, je odgovorom na zahtev za vanredno preispitivanje osporila u celosti navode tužioca, sa predlogom da se zahtev odbije kao neosnovan. Rešenjem Vrhovnog suda Kosova UZVP.ARJ.15/2020 od 20.01.2020 godine, odbačen je kao nedozvoljen zahtev tužioca A. R. za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnet protiv navedenog rešenja Apelacionog suda u Prištini. Tužioc A. R. je Vrhovnom sudu podneo zahtev za ponavljanje postupka, kojim je osporio zakonitost navedenog rešenja. Postupajući po navedenom zahtevu, ovaj sud je doneo pesudu UPP-APP.br.1/2020 od 28.10.2020 godine, kojom je dozvolio kao osnovan predlog za ponavljanje postupka tužioca A. R. podnet protiv rešenja Vrhovnog suda Kosova UZVP.ARJ.15/2020 od 20.01.2020 godine, ukinuo navedeno rešenje, usvojio zahtev za vanredno preispitivanje pravosnažne presude tužioca i ukinuo rešenje Apelacionog suda Kosiova AA.505/2018 od 05.11.2019 godine, pod tačkom I izreke rešenja, ukinuo presudu Osnovnog suda u Prištini A.br.975/2017 od 09.08.2018 godine pod tačkom III izreke presude i predmet vratio prvostepenom sudu na ponovno razmatranje i odlučivanje. Osnovni sud je rešenjem A.br.2691/2019 od 14.05.2021 godine, usvojio kao osnovan predlog zainteresovane strane-opštine Đakovica i prekinuo postupak po tužbi tužioca dok Ustavni sud Republike Kosovo ne odluči u vezi sa zahtevom zainteresovane strane izjavljenim protiv presude Vrhovnog suda Kosova UPP-APP.br.1/2020 od 28.10.2020 godine,

Presudom Ustavnog suda Kosova br.KI82/21 od 09.09.2021 godine, odlučeno je da se proglasi prihvatljivim zahtev zainteresovane strane-opštine Đakovica za ocenu ustavnosti presude Vrhovnog sud Kosova UPP-APP.br.1/2020 od 28.10.2020 godine, pa je utvrđeno da je došlo do povrede člana 31 Ustava Republike Kosovo (pravo na pravično i nepristrasno suđenje) i člana 6 Evropske konvencije o ljudskim pravima (Pravo na pravično suđenje). Navedenom presudom Ustavnog suda Kosova utvrđeno je da je ništava presuda Vrhovnog sud Kosova UPP-APP.br.1/2020 od 28.10.2020 godine i navedena

presuda Vrhovnog suda je vraćena ovom sudu na ponovno razmatranje, a u skladu sa navodima iznetim u presudi Ustavnog suda.

Postupajući po primedbama iznetim u presudi Ustavnog suda Kosova br.KI82/21 od 09.09.2021 godine, ovaj sud je zainteresovanoj strani-opštini Đakovica dostavio dopis APP.br.1/2021 od 06.12.2021 godine, sa primerkom zahteva za ponavljanje postupka tužioca A. R. kako bi zainteresovana strana, shodno članu 60 stav 3 Zakona o Upravnim sporovima, u roku od 15 (petnaest) dana dala odgovor na zahtev tužioca za ponavljanje postupka. U odgovoru zainteresovane strane, ista je predložila da se navedeni zahtev tužioca odbaci kao nedozvoljen ili odbije kao neosnovan.

Odlučujući po zahtevu tužioca A. R. za ponavljanje postupka, nakon razmatranja navoda iz zahteva, osporenog rešenja ovog suda UZVP.ARJ.15/2020 od 20.01.2020 godine i ostalih dokaza u spisima predmeta, Vrhovni sud je našao da je predlog tužioca osnovan pa je ovom presudom ukinuo rešenje UZVP.ARJ.15/2020 od 20.01.2020 godine, usvojio zahtev tužioca za vanredno preispitivanje pravosnažne presude, ukinuo rešenje Apelacionog suda Kosova AA.505/2018 od 05.11.2019 godine i to pod tačkom I izreke rešenja, kao i presudu Osnovnog suda u Prištini A.br.975/2017 od 09.08.2018 godine i to pod tačkom III izreke presude i predmet vratio prvostepenom sudu na ponovno razmatranje i odlučivanje.

Odlučujući po zahtevu tužioca za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnetog protiv osporene rešenja Apelacionog suda u Prištini AA.505/2018 od 05.11.2019 godine godine, Vrhovni sud za sada ne može prihvatiti kao pravilna pravna stanovišta nižestepenih sudova datih u osporenim presudama, obzirom da su iste donete uz bitne povrede odredaba Zakona o parničnom postupku, primenljivog na osnovu člana 63 Zakona o upravnim sporovima, zbog čega je ovaj sud presude nižestepenih sudova i ukinuo.

Vrhovni sud smatra da su nižestepeni sudovi načinili bitne povrede odredaba člana 182 stav 2 tačka (n) Zakona o parničnom postupku, primenljivog na osnovu člana 63 Zakona o upravnim sporovima. Naime, članom 182 stav 2 tačka (n) Zakona o parničnom postupku, je propisano da suštinska povreda odredaba parničnog postupka postoji uvek ukoliko presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati a posebno ukoliko presuda uopšte nema razloga ili u njoj nisu uopšte navedeni razlozi o odlučnim činjenicama ili su ti razlozi nejasni, kontradiktorni ili ukoliko o odlučnim činjenicama postoje protivrečnosti između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju dokumenata ili zapisnika. Bitna povreda odredaba parničnog postupka se sastoji u činjenici da nižestepeni sudovi u svojim presudama nisu izneli koje su odlučne činjenice istinite i na čemu zasnivaju njihovu ocenu, dok su dati razlozi nejasni i protivrečni. Pored toga,

postoji protivrečnost i između onog što se u razlozima presuda navodi o sadržini isprava.

Odlučujući po zahtevu za vanredno preispitivanje sudske odluke, ovaj sud je našao da nižestepeni sudovi nisu mogli svojim odlukama da odluče o zahtevu za poništaj odluka o prestanku radnog odnosa, kojim ukidaju odluke o prestanku radnog odnosa tužioca, dok rešenje Nezavisnog nadzornog odbora civilne službe Kosova A/02/436/2017 od 15.05.2017 godine i odluku Opštine Đakovica br.118-2624/2014 od 25.03.2014 godine o suspenziji tužioca ostavljaju na snazi. Odluka o suspenziji ima privremeni karakter, dok se ne odluči o disciplinskoj odgovornosti tužioca.

Sa svega napred navedenog, a po mišljenju ovog suda, rešenje drugostepenog suda i presudu prvostepenog suda je valjalo ukinuti i predmet vratiti prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje. Stoga, prvostepeni sud je dužan da, u ponovnom postupku, otkloni gore navedene nedostatke i utvrdi činjenice i dokaze u vezi navoda iznetih u tužbi, žalbi i zahtevu za vanredno preispitivanje sudske odluke tužioca, pa će u zavisnosti od utvrđenog činjeničnog stanja, pravilnom primenom materijalnog prava odlučiti o tužbi tužioca, nakon čega će doneti pravilnu i zakonitu odluku o zakonitosti odluke o prestanku radnog odnosa ali takođe doneti i odluku o suspenziji koja ima privremeni karakter i usko je vezan sa odlukom o prestanku radnog odnosa. Napominjemo da su stavovi izneti u ovoj presudi, kao i stavovi izneti u presudi Ustavnog suda Kosova br.KI100/21 od 24.09.2021 godine, shodno članu 54 stav 3 Zakona o upravnim sporovima, obavezujući za nižestepeni sudove.

Sa iznetog, a na osnovu članu 61 Zakona o upravnim sporovima, odlučeno kao u dispozitivu ove presude.

VRHOVNI SUD KOSOVA U PRIŠTINI
Dana 22.12.2021, UPP-APP.br.1/2021

Zapisničar,
Bujar Balaj

Predsednik veća,
Nebojša Boričić